

Mijne Heeren, waerde leeden, eventuele commissie KNORR,

Toch jammer het brute falen van het 30e bestuur van het dispuut Yir'at'Adonay...
Ze wilden zo graag 'studentikoos' zijn. Wellicht zelfs, de boefjes, een beetje 'corporaal'.
Maar, mijne Heeren, we weten toch: dat gaat zo niet!

Uiteraerd begrepen de Heeri het al lang: 'studentikoos' ben je of dat ben je niet.
Dat is verhelpen, voor de aanklampende baasjes die het keihard niet maken, nu niet en in de toekomst ook niet.

Laten wij U, waerde leeden, een tipje van de o zo corporale sluier oplichten.
Vanachter de coulissen ergens diep achter in mijn hoofd begint het weer te dagen: die ene gouden regel. Die regel die de Heeri al met de paplepel isingegoten: over studentikositeit praat je niet, over corporaliteit praat je al helemaal niet. Het is zo simpel: je bent het of je bent het niet.
Zo jammer, een aankleefpoging van de eerste orde, een poging pur sang.

Mijne leeden, laten we U uit de brand helpen. Yir' is het niet en wordt het niet, de verfoeide 'studenti-Koos' ten spijt...

Om aan alle onduidelijkheid een eind te maken dan hier weer een stukje rechtse daadkracht: De Heeri zullen zich niet mengen in deze poel van banaliteit.

Knorretjes, slaap zacht,

In alles Uw meerdere,

G.J. Prins
h.t. argentarius docte

J.A. Klok
h.t. primus inter pares

Namens de andere Heeri des heerengenootschaps Ut Lex omnibus discetur

Ut Lex vivat